

Strafklacht wegens smaad tegen KWPN

Mogen advocaten jokken? In de affaire-Guldenberg staat deskundigheid tegenover juridische fictie. Met een handige advocaat – die zelf weer een andere advocaat in de arm neemt – kun je die fictie blijkbaar twintig jaar volhouden. De schade is voor de rechtsstaat.

HENK RIJKERS

“U begrijpt donders goed wat ik bedoel!”, buldert de besnorde rechter. “Al bent u hoogleraar, nu moet u ophouden! Het gaat hier niet over de vraag of het paard wel of niet doping had.” We zijn in het Paleis van Justitie in Den Bosch. De rechter valt uit tegen de getuige-deskundige, een bejaarde hoogleraar farmacologie, tevens dopingdeskundige. “Maar er wás helemaal geen doping aangetoond. Daar berust nu juist alles op”, mompelt prof. Jacques van Rossum nog, met een boze blik naar het beklagdenbankje. Daar-in zit mr. F.C. Kollen, advocaat van het Koninklijk Warmbloed Paardenstamboek Nederland (KWPN). Hij wordt er op deze zitting van het Hof van Discipline, het tuchtrecht voor advocaten, van beschuldigd dat hij volhardt in een “oneerlijke proceshouding”. Namelijk door het jaar in jaar uit te doen voorkomen alsof in 1991 bij de superhengst Guldenberg doping zou zijn aangetoond.

Pijnstiller

Een hoogleraar farmacologie tegen een advocaat. Over een dopinggeval. Wie zou er nu gelijk hebben? Toch, juridische ficties kunnen een impact hebben, waar zelfs de exacte wetenschap machteloos tegenover staat. Daar kan het echtpaar Frans en Janine van Hoek uit Vught van meepraten. Zij zijn moreel en financieel zwaar gedupeerd. Deze week precies twintig jaar geleden startte de affaire-Guldenberg. Als een donderslag bij heldere hemel stelde de directeur van KWPN op 4 april 1991 dat twee maanden

eerder in de urine van de jonge hengst sporen van ‘doping’ (een pijnstillert, oxyphenylbutazon) zouden zijn aangetroffen. Hoewel het KWPN destijds niet eens een geldig dopingreglement had, en dus ook geen legale basis, verwijderde de directeur toch Guldenberg uit de selectie. Wat er na die ene zogenaamde fout-positieve dopinguitslag gevolgd is, hebben we uitvoerig beschreven in eerdere artikelen (KN van 29 augustus 2008 en 23 oktober 2009).

Pariastatus

Als het echtpaar in 1991 de verrassende uitsluiting aanvecht bij de rechter, oordeelt deze dat de zaak moet worden voorgelegd aan een door beide partijen samen te stellen arbitragecommissie, die bindend uitspraak moet doen. Op dat moment komt prof. Van Rossum – op dat moment ’s werelds grootste dopingautoriteit – in het dossier, op verzoek dus van beide partijen. Van arbitrerer komt echter niets. Zodra de commissie aan de slag wil, weigert KWPN alle medewerking. Wat volgt is twintig jaar touwtrekken tussen het echtpaar Van Hoek en het KWPN. Weliswaar bekend de vereniging in 1997 impliciet schuld door een vaststellingsovereenkomst te tekenen en 150.000 gulden aan de Van Hoeks te betalen, maar het KWPN weigert de Van Hoeks te rehabiliteren – zoals overeengekomen was – en Guldenberg op grond van zijn verrichtingen in te schrijven in het stamboek, zodat aan de pariastatus van de ‘dopinghengst’ niets verandert. Intussen presteert Guldenberg op

Dopingexpert prof. Jacques van Rossum: “De familie Van Hoek is groot onrecht aangedaan.”

Indoor Brabant als beste Nederlandse hengst van zijn jaargang.

‘Lastige leden’

Mr. Kollen is al sinds 1985 verbonden aan het KWPN. “Voor wat mijn deskundigheid betreft merk ik in bescheidenheid op dat ik al dertig jaar gespecialiseerd ben in verenigingsrecht”, prees Kollen zich eerder aan. Zijn expertise? “De problematiek van ‘lastige leden’”, zoals hij het zelf noemt. Tegen de ‘lastige leden’ in deze tuchtzaak heeft mr. Kollen voor alle zekerheid – en op kosten van het KWPN – toch maar mr. Harro Knijff in de arm genomen. Knijff (van het prestigieuze De Brauw Blackstone Westbroek) is de topadvocaat die ook mr. Joris Demmink verdedigt, de secretaris-generaal van Justitie tegen wie aantijgingen van pedofilie de ronde doen. Mr. Knijff zal op de tuchtzitting beslissend ingrijpen, zoals we zullen zien.

Doeltreffend wapen

Hoe kan überhaupt een slepend juridisch conflict ontstaan rond een dopinguitslag? Die is toch keihard positief of negatief? Maar helaas, dopingonderzoek is geen alcoholcontrole. Een dopinguitslag is een statistisch rapport van verhoudingen van stoffen in het bloed, dat door een deskundige met academisch denkniveau moet worden geïnterpreteerd aan de hand van een reglement dat de toelaatbare combinaties van waarden specificiert. Chemometrist dr. Klaas Faber, een andere wetenschappelijke specialist die de Van Hoeks steunt, heeft eerder in KN betoogd dat talloze sporters gedupeerd worden door valse dopinguitslagen van ‘deskundigen’ die het vereiste denkniveau niet bezitten. Een sporter die eenmaal een dopingaantijging aan zijn broek heeft, is intussen blijvend bezoedeld. Precies daarom is het een doeltreffend wapen om

mensen kansloos mee uit te schakelen. Is dat hier gebeurd?

‘Zelfs geen twijfelgeval’

“Elke universiteit heeft wel enkele grote namen waarmee zij zich internationaal op de kaart zet”, zegt chemometrist Klaas Faber. “Voor Nijmegen is prof. Jacques van Rossum zo’n naam. Hij is een onbetwiste wereldautoriteit inzake dopingvraagstukken.” Voorafgaand aan de zitting in Den Bosch hebben we de emeritus opgezocht in Nijmegen. “De familie Van Hoek is groot onrecht aangedaan”, zegt Van Rossum. “Goed beschouwd is de affaire-Guldenberg geen dopingzaak, want doping is eenvoudigweg nooit aangetoond. Maar maak dat een rechter maar eens duidelijk.” Klaas Faber vindt de zaak-Guldenberg “zelfs geen twijfelgeval.”

[>> lees verder op pagina 15](#)

Knevel

Einde van de Kerk?

Wanneer sociologen en wiskundigen zich beroepshalve met religie en geloof gaan bezighouden, moet de stormbal gehesen worden. Want doorgaans vallen onderzoeken van deze wetenschappers

naar de toekomst van kerk, religie of religieuze organisatie negatief uit. Ik herinner me een befaamd socioloog uit het einde van de jaren ’60 die voorspelde dat de EO maximaal 15.000 leden zou halen en binnen enkele jaren weer van het toneel verdwenen zou zijn. Aan hem dacht ik toen ik vorige week de voorspelling van een aantal wiskundigen uit Dallas las, dat religie in negen landen definitief aan het verdwijnen was. Tot die landen behoorde Nederland, simpelweg alleen al omdat naar de toestand van religie in ons land onderzoek was gedaan.

Nu kun je schouderophalend aan de wiskundige model-

len uit Dallas voorbijgaan. Of een aantal andere data die met getallen te maken hebben daartegenover stellen. Wanneer ik voor studenten spreek, daag ik ze nog wel eens uit door te vertellen dat die afgelopen zondag in Nederland 1,8 miljoen mensen naar de kerk zijn gegaan. Groot ongehoofd natuurlijk op de gezichten. Men denkt tegenwoordig in aantallen als honderd- of tweehonderdduizend. Over beeldvorming gesproken. Of ik vertel dat in ons land meer dan 6 miljoen mensen lid zijn van een kerk. Maar je weet dat dit getal niet zoveel voorstelt omdat niet alle kerkleden op zondag trouw naar de kerk gaan. Zo kun je dus het ene getal

tegenover het andere plaatsen, maar dat lijkt me weinig vruchtbaar. Want de trend in Europa is natuurlijk wel degelijk negatief, alhoewel het aantal echte atheïsten nauwelijks toeneemt. Eerder is er sprake van vage vormen van spiritualiteit, met een bricolage van gevoelens en opvattingen, waarin de Kerk geen enkele rol speelt.

Wat mij in deze situatie hoop geeft? Studenten vroegen het me vorige week tijdens een Studium Generale in Delft. Ik zie een hernieuwd geloof onder jongeren van pakweg 20 tot 35 jaar, die dat geloof ook handen en voeten willen geven. In een groot aantal steden, bijvoorbeeld, zijn jonge mensen actief

rond nieuw gevormde christelijke gemeenten om zo in een situatie van achterstand en armoede, getuige van Jezus te zijn. Het werk van Youth for Christ via The Mall, is in een aantal steden zo succesvol, juist vanwege het onvoorwaardelijke commitment van jonge christenen. Ik zie jonge christenen die minder dan hun ouders vastzitten aan structuren en kerkelijke instituties, maar misschien ook wel minder vastzitten aan het materialisme dat ons allen min of meer in de greep houdt (hield?). En dat geeft hoop. Dwars tegen alle modellen uit Dallas in.

ANDRIES KNEVEL